

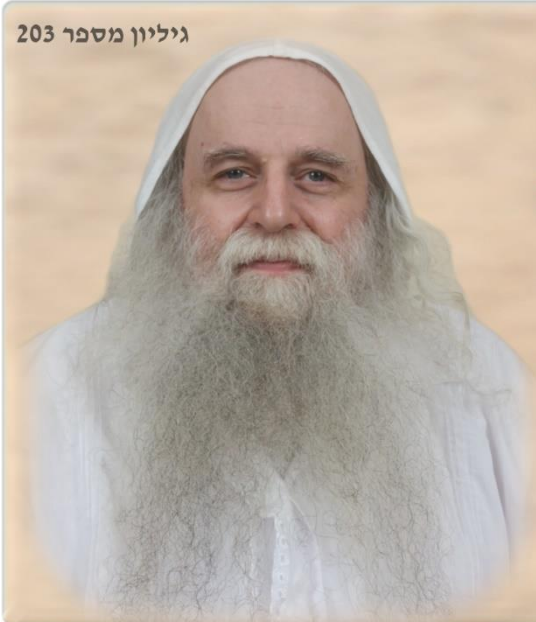

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת במדבר תשפ"ד

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת במדבר תשפ"ד – הכנה לחג השבועות

ומה התפקיד האלקי שלו – כל זה חסוי. יחידי סגולה ידעו על עצמם ועל זולתם, כמו האר"י הקדוש, כמו רבינו הבעל שם טוב הקדוש, צדיקי עליון קדושי עליון נדירים מאד, ביותר, בכל דור ודור. ובדורות האחרונים זה עוד יותר נדיר.

ואם משמים היו רוצים שבן אדם ידע מה שורש נשמתו המדויק ומה תפקידו המדויק ומה תיקונו המדויק ואת כל הדברים האלה – היו מגלים לו. רבינו הבעש"ט הקדוש בסוף ימיו אמר 'אה', עכשיו גילו לו מה התפקיד שלו, למה הוא בא לעולם. כבר דיברנו על זה: מה, הוא לא ידע למה הוא בא לעולם? – הוא בא להאיר לעולם את אורו של משיח, התחלת הארת משיח ולהציל את עם ישראל על ידי תורת החסידות. את כל מה שנסתר הוא ידע, עלה לעולמות העליונים.

כנראה את אותו פרט שאמרו לו הוא לא ידע, עד שגילו לו. וגם כשבן אדם כבר מגלים לו דברים משמים הוא צריך לדעת מי מגלה לו את זה, ואם זה אמתי או שזה מתחזה, או שזה מהסטרא אחרא. אז להזהר מאד בדור הזה מכל מיני אנשים שחושבים שהם יודעים מי הם ומה הם או שגם אומרים לאחרים. זה דבר ראשון.

דבר שני, אז בכל זאת האדם רוצה לדעת משהו על עצמו – שיתבונן בנפשו: מה נטיות לבו, איך האישיות של עצמו, אילו מדות יש לו, טובות, ורחמנא לצלן לא טובות, מה הוא צריך לתקן בפשט שלו במחשבה דיבור ומעשה – שיתבונן, שיעשה את 'מפת הקרב' של עצמו – איפה קשה לו בעבודת ה', איפה קל לו. ומזה הוא קצת יבין.

אומר האר"י הקדוש, "אין אדם לומד תורה אלא ממקום שלבו חפץ" – למה? כי איפה שלבו חפץ שם תיקונו. האם מהכלל הזה אפשר להקיש לשאר הדברים? למשל, אדם נמשך לאיזו מלאכה מסוימת, אז זה אומר שזה תיקונו? – כן, אבל צריך זהירות. לפעמים זה יכול להיות למשל מלאכה לא כשרה, וזה מצד הסטרא אחרא שהוא נמשך לזה, ולא מצד הקדושה והתיקון.

ערב טוב! שבוע טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', ספר במדבר פרשת במדבר תשפ"ד, ובשם ה' נעשה ונצליח. וגם נדבר קצת אם ירצה ה' בהכנה לחג השבועות.

בענין שה' יתברך ציוה לפקוד את עם ישראל, וזה דבר מעניין מאד, כן, לספור בעצם את עם ישראל – מובן שלא סופרים כמו שסופרים סתם דברים אלא במחצית השקל ובדברים כאלה, כי אסור לספור את עם ישראל כפשוטו – אז מה החשיבות של זה? מה החשיבות של המספר, של כמה יהודים יש, כמה מכל שבט?

ברור שהכל על פי הסוד. השאלה שהעסיקה אותי היא שמצד אחד כל אחד הוא נברא בפני עצמו, חשוב מאד בעיני ה', אחרת הוא לא היה בורא אותו, קל וחומר עם ישראל, "ממלכת כהנים וגוי קדוש", "עם סְגֻלָּה", כל אחד ואחת יחידים במינם – מצד שני, יש ערבות הדדית, כולם עֲרֵבִים זה לזה.

ומי שלמד בספר הקדוש 'שער הגלגולים' למהר"י הקדוש זי"ע, תלמידו של האר"י הקדוש זי"ע, יודע שכל נשמה יש לה שורש מיוחד ומקום מיוחד משם היא נאצלת ונמשכת לעולם הזה, יש אנשים שיש להם כמה ניצוצות של כמה נשמות בתוך אדם אחד, וכמובן כל הדור שלנו כולנו מגולגלים מגלגולים קודמים.

אז האדם הוא חידה. קודם כל הוא חידה לעצמו. הוא מְסֻפָּר, יש לו מספר, יש לו שורש – יש לו כתובת למעלה: מאיפה הוא יונק, מאיפה הוא נאצל, מאיפה הוא נברא, מאיפה הוא יונק את השפע שלו, קו ימין-קו שמאל-קו אמצעי, ראש-תוך-סוף, איפה? מאיפה הוא בא מקומת אדם הראשון – מהפאה הימנית? מהפאה השמאלית? הכל כתוב שם, כל האפשרויות כתובות ב'שער הגלגולים'.

אבל האדם עצמו אין לו השגה בזה, אלא אם כן מגלים לו משמים. זה לא דבר מצוי כל כך ופשוט כל כך שבן אדם יודע מי הוא – קודם כל מה שורש נשמתו, איזה גלגול הוא בא לתקן, כמה ניצוצות יש בתוך נשמתו, ממי הניצוצות

לכן הכל צריך להיות על פי ההלכה, כל מה שהאדם עושה, ועל פי היראת שמים. אבל זה מובן – כל בעל מלאכה אוהב את מלאכתו. אחד רוצה להיות רופא שיניים, אתה רוצה להיות רופא שיניים? אחד רוצה להיות סנדלר, ואחד רוצה להיות נהג. אחד רוצה להיות מורה. זה לא סתם, הרצונות. ודאי שזה קשור לכשרונות של האדם, וגם לתיקון.

מצד אחד אמרנו: 'במקום שקשה לך שם התיקון שלך' – נכון. נניח לבן אדם כעסן או תאוותן, ברור שיש לו שם תיקון. אבל לא כל דבר שיש בו קושי זה התיקון. לפעמים זה מראה שאתה צריך לעבור משם למשהו אחר, כי זה לא התיקון. אז נא לדייק בכל דבר על ידי התבוננות ובירור עמוק מאד, לא להיות פזיז, לא להיות שטחי, ולהתפלל לה' ולא להתגאות.

למה האדם מתעסק עם עצמו, רוצה לדעת מי הוא, מה הוא, מה התפקיד שלו? מאיזה צד זה בא? זה יכול לבוא מצד הגאווה שלו – שהוא חושב את עצמו מלך העולם והוא הכי חשוב. וזה יכול לבוא מצד היראת שמים שלו – שהוא אומר 'אני רוצה בגלגול הזה לעשות את התיקון האמתי שלי'. מצד שני, מי אמר שמגיע לך בכלל לדעת מי אתה? אם היית זכאי לדעת וזה היה לטובתך, היו מגלים לך.

צריך הרבה הכנה כדי לקבל את האמת מהשמים. זה לא דבר פשוט. לפעמים האמת מרה. אדם חושב שהוא איזה צדיק עליון, ובסוף חלילה הוא איזה גלגול של איזה רשע שצריך לתקן אותו. זה עומס נפשי, היו קוראים לזה היום אולי 'עומס פסיכולוגי', על האדם לדעת את הנסתרות. מי אמר שהוא יכול להתמודד עם נסתרות?

ולכן העיקר זה להדבק באבא שבשמים ולעשות רצונו על פי התורה ולעסוק בעבודת ה' לשם שמים, כפי שמתואר בספר שלנו 'דרך עץ החיים'. נא להוריד אותו מהאתר בחינם. יש שמה הקדמות יפות מאד לעבודתו יתברך, שזה יכול לעזור לכם. יש שם דרך איך לברור את המציאות הפרטית והכללית, ובכלל שאדם ידע מה מוטל עליו בעולם הזה, בשפה פשוטה וברורה.

אז יש הרבה מאד נשמות. כל נשמה ונשמה שונה מחברתה. לכן גם כל שבט ושבט שונה מהשבט השני, ויש לשבט תפקיד מיוחד של השבט. ולכן חשוב למנות אותם, כן? לפקוד אותם, כמו שיש בפרשה.

זה חשוב קודם כל כי אומר המדרש שה' יתברך אוהב את עמו ישראל ולכן הוא רוצה לדעת אחרי כל מאורע חשוב כמה יש, כמה יש לו פה בעולם הזה. מובן שהוא לא צריך אותנו בשביל זה, אבל זה חלק מהציווי, שיהיה לנו שכר לעשות את רצונו יתברך, שגם אנחנו נהיה מודעים לזה שכל אחד ואחת חשובים ביותר.

אין תחליף, לשום בן אדם אין תחליף. כל אדם, אפילו הפשוט שבפשוטים – יש לו את התפקיד שלו במלחמת ה', מלחמות ה', נגד היצר הרע הפרטי והכללי. הוא צריך לקיים תורה ומצוות, שזה יהיה זך ונקי לשם שמים. וזה לא פשוט כל כך, בשום דור. בדור הזה זה עוד יותר לא פשוט, בגלל שאנחנו 'למטה' מאד, בעמקי הקליפה, והמלחמה על כל נשמה קשה מאד.

כל זה גם בפרשה, וזו גם הכנה לקבלת התורה בחג השבועות הבא עלינו לטובה, כי יש כלל: 'האור מצטייר לפי

הכלי'. יש 'כלי', 'האור', זה האור האלקי – הוא מצטייר לפי הזפנות או העכירות של הכלי. לכן "צדקים ילכו בם ופושעים יפְּשְׁלו בם", זה הכלי. האדם הוא הכלי הבחור בין טוב לרע, אז לפי רצונו "הוא כבודו" – ככה מצטייר האור.

אחד לומד תורה, חוזר בתשובה ונהיה קדוש. אחד לומד תורה ונהיה כופר, רחמנא לצלן, ורשע. מה קרה? זו אותה תורה... – זה רצה לעשות רצונו יתברך ותיקן את עצמו, את כל המדות שלו, את כל המלחמות עשה במחשבה, דיבור ומעשה ונהיה צדיק וקדוש. וזה רצה למרוד בה' וכביכול להוכיח שאולי זה לא נכון והתורה לא ככה וככה, כל סיפורי הכפירה, כי רצה לפגום, כי רצה לעשות מה שבא לו, מה שהיצר הרע אומר לו – אז הוא נהיה רשע.

אז חשוב מאד להכין את עצמנו לקבל את התורה. אחד רוצה לקבל את התורה כי הוא רוצה להיות חכם, לדעת הכל. זה טוב או לא טוב? – אז ככה: תלוי למה הוא רוצה לדעת הכל. אם הוא רוצה לדעת הכל כי זה ציווי שצריך לדעת את התורה, והוא עניו והוא רוצה לעבוד עם זה את ה', לעשות לו נחת רוח, זה יפה מאד. אבל אם זה בשביל הגאווה שלו, בשביל הכבוד שלו, "קָרְדָם לְהַפְּר בּוֹ" – אז זה גרוע מאד. מדקדקים, בשמים מדקדקים כחוט השערה על כל בחירה של האדם.

בזמן הזה, בתקופה הזו שלנו, צריך להשתדל מאד לעבוד את ה' לשם שמים. אנחנו מתקרבים לסוף התיקון, להופעת משיח צדקנו, ואנחנו כבר בסוף, 'בסוף החבית' כמו שאומרים, למטה למטה. מי יודע כמה הזדמנויות של קדושה וכמה גלגולים היו ולא ניצלנו אותם. אז יש לנו הזדמנות.

דבר ראשון, לא להתגאות. שאלו אותי השבוע 'מה, איך אפשר לא להתגאות?' באמת הבעל שם טוב הקדוש אומר שאין עצה לזה, רק להתפלל וה' יעזור. אנחנו הקטנים אומרים שצריך להלחם, לא רק להתפלל. ואולי העצה, כשבן אדם מתחיל להתגאות – שישתכל על העוונות שלו, על העבירות שלו שעשה, שנכשל, כל אחד לפי מה שהוא נכשל – בודאי הוא יתבייש וילך לו כל החשק להתגאות, לבו ישבר, והוא ירצה רק שה' ירחם עליו ויסלח לו.

אנחנו, אני, תינוק שנשבה שזכינו שה' קרב אותנו. אז בהיותי תינוק שנשבה והייתי אנוס בילדות לא ידעתי את התורה – ובכל זאת אנחנו מתביישים. אם עשינו משהו לא לפי התורה הקדושה, אנחנו מתביישים, למרות שזה לא יחשב לנו עבירה כי לא ידענו, אנוס פטור. בכל זאת אנחנו מתביישים. בושה, בן אדם מתבייש, כשהוא עושה חשבון הוא מתבייש.

לכן אסור להזכיר לבעל תשובה את עברו. מספיק יש לו את ההרגשה הקשה שהוא נכשל, שהוא עשה דברים שלא צריך. צריך רק לעודד אותו ולשמח אותו על מעלתו שזכה לחזור בתשובה, זה דבר גדול שבן אדם זוכה. אבל הוא לא צריך להתגאות. אם הוא מתחיל להתגאות, קצת יזכר בעברו בינו לבין עצמו – אז הוא כבר לא יתגאה.

היום כל אחד בעל תשובה, כי רחמנא לצלן המלחמה עם היצר קשה מאד, בשניה אחת בן אדם, חלילה, עושה משהו, אומר משהו, חושב משהו, לא כראוי – והוא צריך לעשות על זה תשובה, אף על פי שאולי הוא לא עשה שום

עבירה במעשה. אבל מספיק שיש הרהור לא במקום, מחשבה לא טובה, לא קדושה, שנת חנם שלצערנו מצויה עדיין.

אז כדי שנקבל את התורה צריך לעשות הכנה: צריך להתבטל, להפוך 'אני' ל'אין', אין – א' י' ו', להפוך אני לאין, להתבטל, לרצות להיות חייל של ה' יתברך, לרצות לעשות רצונו ולא להפך. ולעבוד על זה, לא רק לרצות – לעבוד על זה.

ו"כִּי נִפְלְתִי קִמַּתִּי", ואני ממשיך להלחם. לא להתיאש, כמו שאמר רבינו נחמן הקדוש זי"ע: "אין שום יאוש בעולם כלל", לא. נכון, לא להתיאש אף פעם. אבל לא מספיק רק לא להתיאש – צריך לקום ולהלחם, לא להשאר במצב כזה נפול, ועוד ועוד ועוד ועוד, ועוד ועוד ועוד ועוד...

ללמוד מהבעלי תשובה, ללמוד מהתינוקות שנשבו – שהם לוחמים, אחרת לא היו זוכים להתקרב וגם לא להחזיק מעמד. ללמוד מגרי הצדק האמתיים – כמה מלחמות הם עוברים כדי להתקרב ולהחזיק מעמד. לפעמים מביישים אותם, רחמנא לצלן.

מאד צריך להזהר בכבודם של הבריות כולן, תמיד תמיד, לכבד את הבריות. אתה לא יודע מה מסתתר מאחורי האדם הזה שמוֹלֵךְ: מה עבר עליו, מה עובר עליו, כמה קשיים אינסופיים יש לו, ואיך הוא נלחם כדי להיות בן אדם ולא להפוך להיות חלילה חיית טרף. כן, "לפנים צַעֲרָא אַגְרָא" – אתה לא יודע מה המלחמה של השני, אין לך חצי מושג.

יש אנשים שקל להם למשל ללמוד תורה, ברוך ה'. אומרים ש'בעל התניא' הקדוש היה מצטער שהוא כזה גאון שלא היה צריך להתאמץ בכלל בשביל ללמוד. באמת יש לו ספרים ומאמרים פלאי פלאות, אין כדבר הזה בעומק וברוחב, פלאי פלאות. שלא נדבר על הלכה, כן? אבל המאמרים שלו, יש מלא ספרים שלו, שכן אדם לא... מה הוא משיג מזה? קצת ככה הוא משיג מזה. ויש אנשים שקשה להם – רבי עקיבא היה לו קשה ללמוד את האל"ף ב"ית.

אז כל אחד לפי זכותו, לפי תפקידו, לפי גלגולו, לפי צינורו, לפי איפה הוא נולד, אם חינוכו אותו לתורה ומצוות או לא, גם שורש נשמתו, יש שורשים שונים. אז אי אפשר לדון אף אחד, כי אתה לא יודע מה עובר על השני. ובשמים יודעים את האמת.

גם אדם פשוט שלא יודע קרוא וכתוב והולך לבית הכנסת, וגם מתבייש כי הוא לא יודע כלום – יקר מאד בעיני ה'. זה גם כתוב במילים אחרות ב'יתנא דְבִי אליהו' הקדוש, וזו גם דרכו של רבנו הבעל שם טוב הקדוש, שיהודי פשוט יכול להיות יקר מאד מאד מאד בשמים! כי הוא תמים, והוא "יָלַב נְשָׁרָר", והוא עושה בנקיות, בנקיות. נקיות. צריך להיות נקי. נקי, קשה מאד להיות נקי. אז זו הכנה רצינית. אנשים הולכים כל יום וטובלים במקוה, ברוך ה'. אז זה מוסיף קדושה וטהרה ונקיות, וטוב מאד. אבל אחר כך צריך לשמור את הנקיות: לא להתגאות, מדות רעות,

מחשבות לא בסדר, דיבורים לא בסדר, מעשים לא בסדר. כל הבחירות שכן אדם עושה, אם הם בצד הלא נכון – האור מסתלק והחושך משתלט, ואז האדם לא נקי, מתלכלך, וצריך לנקות את עצמו עוד פעם.

אז הנקיות הפנימית של האדם היא דבר עצום, בדור הזה עוד יותר עצום, ולפעמים לצערנו גם נדיר – כי הדור למטה מאד, כמו שאומר 'בעל הסולם', יש 'רצון לקבל עב'. בסוף הסוף שמה, אנחנו בסוף הזמן שמה.

הזמן הזה, אמרו עליו חכמים: 'דור ממון' למשל. דור ממון, זו גסות, גסות רוח התאוה לממון. איך אדם יהיה נקי אם יש לו תאוה לממון? לא סתם היה צריך למצוא "שְׁנָאֵי בצע" – זו מדה. אם אין לך את זה, צריך לעבוד על זה. על כל דבר צריך לעבוד.

אז האדם מגיע לשבועות מוכן לפי מה שהכין, "מי שטרח בערב שבת" – לפי מה שהוא הכין, לא ברגע האחרון אלא כל השנה, אבל גם ברגע האחרון זה טוב. העיקר שיכין את עצמו לקבלת התורה, שהכלי יהיה זך, כי 'האור מצטייר לפי הכלי'.

ככה מסופר על המגיד ממזריטש, שכשהגיע בפעם הראשונה אל רבינו הבעל שם טוב הקדוש, הוא בא אליו שהוא יטפל בו כי הוא היה סובל מכאבי רגלים – הבעל שם טוב שאל אותו אם הוא יודע ללמוד, הוא אמר שכן, אם הוא יודע קבלה, אמר שכן. אמר לו לקרוא איזה עמוד בספר קבלה ושיסביר. ואז הוא קרא והסביר. אמר לו רבינו הבעל שם טוב: 'לא', אמר 'זה לא ככה'. אז אומר לו המגיד ממזריטש: 'אז כבודו יגיד לי את הפירוש הנכון'.

ואז כשהבעל שם טוב הקדוש התחיל להקריא את אותו עמוד – ירדו מלאכים מהשמים, קולות ורעמים, והמגיד ממזריטש התעלף, הוא לא היה יכול לשאת את האורות שירדו מהשמים – שאומרים שזו היתה קבלת התורה של המגיד ממזריטש אצל הבעש"ט הקדוש.

ככה היה מתעלף עד שהבעש"ט ביקש לקנות אבן חן ולטחון אותה, אני חושב שזה היה יהלום, לתת לו לשתות. ואז הוא הפסיק להתעלף. היתה לו 'שבירת כלים' מרוב האור.

אז יש קבלת התורה, ויש קבלת התורה. אנחנו צריכים לבוא שמחים. ו"לְעֵשׂוֹת רְצוֹנָךְ אֱלֹקֵי חַפְצֵי וְתוֹרַתְךָ בְּתוֹךְ מַעְיִי" – שנזכה. שנזכה.

בדור הזה שלנו כל התעוררות מלמטה אמתית, אפילו קטנה, היא יקרה מאד מאד בעיני ה'! בגלל החושך, בגלל הנסיונות, בגלל המצב המפחיד בגשמיות וברוחניות. ועדיין לא כל עם ישראל קיבל את התורה. כדי לקבל את התורה באמת – וואו... בן אדם צריך להאמין בה', להאמין בתורת ישראל, לרצות לקיים, ולקיים. לא כל אחד זכה לזה.

אז נתפלל שכולנו נזכה לקבל את התורה מאהבה ומיראה, מיראה ומאהבה, "למען שמו באהבה!"

לחיים! לחיים! לחיים!

"ובא לציון גואל" במהרה ברחמים!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

מתוך נפשי – הכנה לקבלת התורה

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
כ"ה אייר תשפ"ד

לעילוי נשמות הנופלים · לרפואת הפצועים · להחזרת החטופים · לשמירה על החיילים.

- א. ה' ית' כפה עלינו הר כגיגית על מנת שנקבל את התורה: "אם אתם מקבלים התורה מוטב, ואם לאו – שם תהא קבורתכם". אז קיבלנו את התורה "כאיש אחד בלב אחד".
- צריך יראת שמים ממשית כדי שעם ישראל ה'דעתן' יסכים לאחדות בלבו ולקבלת עול מלכות שמים ועול תורה, ושנזכה למעלה העצומה של "כאיש אחד בלב אחד".
- ב. בכל שנה אנו מקבלים מחדש את התורה בחג השבועות. כדי לזכות בה באמת – צריך להפוך 'אני' ל'אין'! וצריך לרצות לתקן באמצעותה את כל פגמינו ולרצות להיות בפועל "ממלכת כהנים וגוי קדוש", למען שמו באהבה.
- ג. את התורה חייבים להפנים עמוק בלב! רק כך נקיים אותה מאהבה ומיראה, מיראה ומאהבה.
- ד. יש ללמוד תורה עם הלב – לא רק עם השכל!
- ה. כדי לזכות לקרבת האלקים – יש לקיים את התורה לשמה.
- ו. תורה לשם שמים, פירוש: לדאוג לצרכי שמים! ולצרכי עם ישראל.
- ז. בכל יום צריך לערוך חשבון נפש ולהשיב אל הלב! אם לא – התורה הופכת "מְצוֹת אֲנָשִׁים מְלַמְּדָה" או מהפה ולחוץ.
- ח. אם ברצונכם להתחזק בעבודתו ית' באמת – אנא קבעו סדר לימוד יומי בספרינו: '[רומח פינחס](#)', '[איש האלוקים](#)' ו'[דרך עץ החיים](#)'. הם ניתנים להורדה חינם מהאתר שלנו. זה יעלה אתכם, בס"ד, לדרגה גבוהה בעבודתו ית'!
- ט. על ידי זה שהאדם חוזר כל יום בתשובה: תשובה שלמה, תשובה לשם שמים, תשובת כל העולמות כולם, תשובה תשוב ה"א – לבסוף הוא יזכה להיות חייל נאמן של ה' ית' למען שמו באהבה.
- י. המטרה היא שכל עם ישראל יזכה בהשראת השכינה!
- יא. התבונן כל יום במפת הקרב הרוחנית, הפרטית, המשפחתית והכללית – וכך תוכל להיות ממוקם במקומך המדויק ולדייק בבחירותיך, בס"ד.
- יב. בלי להבין במלחמת היצר הרע הפרטי והכללי – כיצד תשרוד?!
- יג. על ידי כך שאנו נדבקים בה' ית' בכל מצב ובכל רגע – סוף שה' ית' יתגלה לעיני כל הבריאה. כאשר מעוררים מלמטה מתעורר למעלה. אנו נעורר דבקות בו – והוא ידבק בנו ויקרבנו אליו ית' וישתבח!
- יד. יש אנשים שהקשר שלהם לבורא עולם ית' נחלש כל כך עד שאינם חשים את ריחוקם, ר"ל. יש להתפלל עליהם שיזכו לקרבתו ית'.
- טו. על ידי הגעגועים לקרבתו של ה' ית' בכל רגע – תוך קיום תורה ומצוות והמנעות מעבירות – זוכים לבסוף למדרגות קדושה עליונות!
- טז. ה' ית' התרחק והסתתר מאתנו כי בגדנו בו – והוא יתגלה כאשר נהיה נאמנים לו בכל לבבנו.
- יז. ההתבוננות באותיות שם י' ה' ו' ה' מטהרת, מקדשת ומעלה את האדם ואת העולם כולו – באופן חד ומידי. "שְׁוִיִּתִי ה' לְנֶגְדִי תָמִיד".
- יח. בכל פעם שמתעוררת מדה לא טובה – אל תסכים! הילחם. צעק לה' ית' שיטהר אותך ויקרב אותך אליו. היצר הרע מנסה ללכלך אותך כדי לנתק אותך מה' ית' ומתורתו. אל תסכים עם זה בשום אופן!
- יט. אתה אחראי קודם כל לתיקון האישי שלך. אין תירוצים.
- כ. כל הסבל והיסורים הם דרכי הטהרות וכפרה – לקראת הגאולה השלמה.
- כא. עד הגאולה השלמה אין שום שלמות בשום תחום.
- כב. בכל יום התפלל שיומתקו הדינים ושיתבטלו כל מיני גזרות קשות מעל הפרט ומעל הכלל, ושתבוא הגאולה ברחמים.
- כג. הכל שליחים של ה' ית' – גם יצר הרע הפרטי והכללי.
- כד. חייבים לעבוד את ה' ית' מתוך בניה רוחנית אמיתית ועמוקה על פי כללי 'דרך עץ החיים', ובס"ד נעלה ונצליח!

לחיים! לחיים! לחיים! להתחזק בעבודתו ית'.

לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום וחג שבועות שמח!